

ikke har været denne Opgave voksne, og at ganske vist er den kommunale Mellem- og Realskole blevet god, jeg kan maaske endogsaa sige udmærket, ved dette Arbejde, men det har i nogen Maade skadet Folkeskolen. Det kan ikke nægtes, at Folkeskolen i Byerne er stærkt præget af, at Lærerne, og maaske netop de mest kundskabsrige af dem, lægger særlig Vægt paa at komme til at undervise i Mellemskolen, og de anvender derfor ikke den Opmærksomhed paa den almindelige Folkeskole, som de tidligere har gjort, og som Folkeskolen i vore Dage i høj Grad behøver. Jeg har ikke kunnet undgaa at iagttage, at der i hvert Fald spores en vis Nervøsitet hos Læreren for at faa Eleverne frem til Mellemskoleeksamen, og det er selvfølgelig ganske uheldigt for Folkeskolen. Det bevirker nemlig, at Lærerne ofte allerede fra det første Skoleaar begynder at træne Eleverne med det Maal for Øje, at de ved 11 Aars Alderen kan gaa over i Mellemskolen. Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen nikker, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at jeg vil ikke vende tilbage hverken til Kolds eller til Grundtvigs Skolemetoder, jeg vil ikke bort fra Eksamenesskolen, saaledes som det ærede Medlem vil, men jeg vil en roligere Undervisning i Folkeskolen og navnlig i Grundskolen, saaledes at den ikke præges af den Nervøsitet, der ofte er til Stede, for at føre Eleverne op til Mellemskoleeksamen. Denne Nervøsitet er sikkert heller ikke nødvendig, thi Mellemskoleeksamen bør ikke fra Ministeriets Side gøres strengere, end at den kan tages, uden at Grundskolen skal være præget af den. Men naar nu denne Nervøsitet er der, kan det komme af to Grunde. Det kan komme, fordi Ministeriets tilsynsførende har nogen Tilbøjelighed til ganske unødvendigt at skærpe Fordringerne, og det kan ogsaa komme af, at Lærerne ikke er tilstrækkeligt udviklede til at undervise i Mellemskolen og derfor bliver nervøse. Jeg mener derfor, vi maa have en fyldigere Lærerruddannelse; den er ganske nødvendig, hvis Forbindelsen mellem Grundskolen, Folkeskolen og Mellemskolen skal bevares saaledes, som den nu er paabegyndt. Jeg mener nu rigtignok ogsaa, at vi maa have baade en bedre Optagelsesprøve og en 4-aarig Uddannelse, vi kan ikke, saaledes som det ærede Medlem Kr. Klaus Berntsen mente, nøjes med den ene Del, vi maa virkelig have begge Dele. Vi kan heller ikke nøjes med den Optagelsesprøve, der har været hidtil, eller blot noget i den Retning, der maa være en fast Optagelsesprøve, saaledes

at man kan vide, hvad der kræves. Og her synes jeg, at den højtærede Minister har valgt det rette, naar det foreslaas, at de skal være i Besiddelse af de Kundskaber, som kræves ved Realeksamen eller lignende Eksaminer.

Det er ikke værd at drøfte, om Lærerne skal være Kunstnere eller Haandværkere eller maaske Kunsthaandværkere, saa det skal jeg slet ikke komme ind paa. Ogsaa jeg er klar over, at Geniet, den Mand, der er født til at være Lærer, klarer sig altid, hvordan hans Uddannelse end er. Men vi maa jo ogsaa tænke paa Middelmaadigheden, den, der ikke just er et Geni. Hvis vi vil have *ham* ind i Skolen, er det for det første nødvendigt at kræve en god Optagelsesprøve af ham og dernæst at give ham en fyldig Uddannelse, men det er ogsaa nødvendigt under denne Uddannelse at give ham en saadan Almendannelse, at han kan slippe ud af Skolen igen. Det er nemlig den største Ulykke ved Seminarieuddannelsen, som den er nu, at en Lærer aldrig kan slippe ud igen. Det er i vor Folkeskole ganske som i Dantes Helvede, at alle Veje fører indad og ingen udad. En Lærer kan i Regelen ikke blive noget andet. Han kan ikke blive Kontormand, Bondearbejde har han glemmt, Haandværker er han heller ikke, han har ikke saa megen Uddannelse, at han kan komme ind i noget andet Fag. Journalist duer han ikke til, det har jeg erfaret, thi som det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard sagde, kan han i Regelen ikke skrive ordentligt Dansk — nej, om Forladelse, det var om Børnene, det ærede Medlem sagde, at de ikke kunde skrive ordentligt Dansk. Men Lærerne kan det saa vist heller ikke, det ser man af de Ansøgninger, der indkommer om Lærerembeder, og de maa vel antages at være skrevet paa det bedste Dansk, de vedkommende Lærere raader over. Danskundervisningen er yderst middelmaadig paa vore Seminarier, Lærerne faar ikke nogen forsvarlig Danskundervisning. Naar der tales om en bedre Lærerruddannelse, maa der først og fremmest gives Lærerne en bedre Danskundervisning.

Den gældende Lovs § 8 har jo givet Anledning til megen Strid, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at sige, at naar der har været saa megen Strid om denne Paragraf paa Grund af, at enkelte Lærere ikke har kunnet blive i Skolen, saa er det netop, fordi disse Lærere ikke havde andre Steder at gaa hen; de har ikke haft en saadan Uddannelse, at de, naar det opdagedes, at de ikke duede til at være Lærere, kunde gaa et andet Sted hen. Havde de haft Studentereksamen eller Realeks-